

בכפר מנחם

גיליון מס. 193

חשוון תשע"ב נובמבר 2011

דוא"ל המערכת: alonkfm@gmail.com

החודש העלון בסימן החורף והחינוך הבלתי פורמאלי

עורכת ראשית: יהודית אפרתי

חברי המערכת: עמליה גולדברג

גלי גז

רמי טובי

קריאה מהגה!

דבר העורכת

משולחן העורכת

היכוננו לטעמיון חג החנוכה!

הגיליון הקרוב של בכפר מנחם יופיע לקראת חנוכה ויום הולדת לישוב. התושבים מוזמנים להתייחס לשנויים שהתרחשו בישוב באורח חיים ומבנה הישוב. ולתאר איך הם רואים את החיים בישוב ומה נותנת להם תחושת השייכות לישוב? כדי להפיק את העלון לקראת חנוכה תוקדם הופעת הגיליון. התייחסויות ומאמרים יש להגיש עד 13.12.2011.

יהודית אפרתי

עצרון לחברי האגודה הקהילתיים כפר מנחם בצדד הליך הגישור

עו"ד גלעד לוי

מימשק בין האגודה ו/או חברה, לבין הקיבוץ ו/או חבריו, בהשתתפות נציגים מההרחבה ונציגים מקרב חברי הקיבוץ.

עד כה התקיימו חמש פגישות משותפות ועוד שתי פגישות נפרדות עם כל קבוצת נציגים. על אף שאנו נמצאים קרוב לסיום שלב א' של התהליך - גיבוש המלצות להסדר שיובאו לדיון ציבורי - אני מוצא לנכון לעדכן אתכם במצב התהליך, נכון למועד זה.

אף שלכאורה נראה שפרק הזמן שחלף מאז תחילת התהליך הינו ממושך, הרי שבפועל, מנסיוני, זהו זמן סביר בהחלט, בהתחשב במורכבות וכמות הסוגיות שעל הפרק, תקופת החגים וכמות המשתתפים.

עם זאת, כאמור, אנו על סף סיום, ועד לסוף החודש תושלם הצעת המגשר, אשר תובא לדיון ציבורי במסגרות ובפורומים אשר נקבעו מראש. הסכמות, ככל שיושגו, יהיו חייבות באישור הגופים הפורמליים הקיימים, לרבות אסיפת הקיבוץ והאגודה הקהילתית, מעבר לגיבוי הציבורי שיידרש.

חשוב לי לציין כבר עתה, כי ההצעה שתובא לדיון תבטא תפיסה אסטרטגית של שימור האגודה הקהילתית המשותפת ושמירה על מרקם היחסים העדין בין הקיבוץ וחבריו לאגודה, בה חברים כל תושבי הישוב, ולתושבי ההרחבה. כמו כן, ההצעה תהיה מבוססת על מספר עקרונות יסוד, המבטאים את תפיסת העולם של הגישור. אלה כוללים – **מענה לצרכים המרכזיים, הוגנות, פשטות** (הסדר יכול להיות אולי צודק יותר אבל עם מורכבות שלא תאפשר יישום) ושימת דגש על **העתיד**.

אני מבקש לנצל הזדמנות זו להביע את הערכתי העמוקה לחברים שנטלו על עצמם משימה קשה ומאתגרת זו, להשתתף בתהליך הגישור על חשבון זמנם הפנוי, מתוך רצון כן לפעול לישוב המחלוקות הקיימות, תוך מתן ביטוי הולם לצרכי שולחיהם.

בברכה,

עו"ד גלעד לוי, מגשר

החינוך הלאגרי פורמאלי עם סדר היום היישוני

חלי זלינגר נפרדת מהחינוך הבלתי פורמאלי

חלי זלינגר סיימה קדנציה שנייה (הראשונה כשנתיים, השנייה כשנה) כמנהלת החינוך הבלתי פורמאלי. עם סיום תפקידה שוחחתי אתה על הכוחות שהניעו אותה, מטרותיה והקשיים והתגמולים שבתפקיד.

אני מביאה את דבריה:

אני תופשת את עצמי כאדם שאכפת לו מעצמו ומסביבתו, זה הניע אותי לקחת על עצמי מחדש את המערכת הבלתי פורמאלית, שהייתה בתוך משבר והיא עדיין בתוכו.. אני מעריכה שהאבולוציה של הישוב מייצרת סיטואציות משבריות – שאינן נוחות.

לדעתי, הסיטואציות המשבריות דורשות מאתנו כקהילה לצאת מאזור הנוחות ולפעול – לגלות אכפתיות, שהיא לא רק ברמת האמירה, אלא גם ברמת העשייה. מתחייבת עשייה לא רק ברמת האג'נדה האישית של כל אדם, אלא נדרשים ויתורים, פשרות והשקעת מחשבה רבה. בהקשר זה אני מברכת על צוות החשיבה של הבלתי פורמאלי שהוקם. הדבר מתבקש ועולה מהשטח המלא תכניות חינוכיות אשר רק לכאורה עובדות בשיתוף פעולה. מוטיבציה חזקה נוספת שלי ובוודאי של האחרים, קשורה בילדיי. אני חיה כאן 10 שנים, יש לי 3 ילדים לגדל במערכת ואולי גם נכדים וזה מגביר את המוטיבציה.

מהם הדברים אותם רצית להשיג?

הדברים אותם רציתי להשיג היו הדברות בין מערכת החינוך לבין הקהילה. הרגשתי שבשנה שעברה הגענו להטחת האשמות בין המערכת לקהילה – בעצם נוצרו שני מחנות. מצב זה לא משרת אף אחד ולא מקדם לשום מקום, בוודאי לא את ילדי ונערי היישוב. אני מעריכה שיש לי יכולת בסיסית לנהל שיח ומשא ומתן. יש לי יכולת ליצר דיאלוג מחדש ואני חושבת שאת זה השגתי.

זה בא לידי ביטוי בתמיכה שהרגשתי, לקראת סיום התפקיד ליוזמות שהעליתי.

רציתי להחזיר לקהילה את מעמד מערכת החינוך, כגוף חינוכי מעצב בתוך הקהילה, גם אם קיימות תפישות שונות. חשבתי שצריך לספק למערכת את הבמה המקצועית, מתוקף היותה מקצועית ולא מבוססת על גחמות שונות של בעלי אינטרסים שונים. לא הצלחתי להשיג זאת באופן שיאפשר למערכת לפעול מתוך תמיכה קהילתית. רציתי להשיג גם קהילת ילדים ונער ביישוב. מה שמצריך תקשורת ושיח בין קבוצות הילדים והנער בקהילה (המודרכות ע"י גורמים שונים). ההצלחה הייתה חלקית בלבד.

היחידות שהיו מנוהלות באופן ישיר על ידי המערכת קיימו מפגשים בצמתים וסיטואציות מסוימות. בקבוצות שלא נוהלו דרך המערכת לא נוצר קרוב לבבות עליו אני מדברת. מה שאומר שבכפר מנחם אי אפשר היום להגיד שיש קהילת ילדים וקהילת נער המקבלות מסרים אחידים.

מהם הקשיים שבתפקיד?

אנחנו צריכים לייצר מחדש את הסולידריות בישוב סביב החינוך הבלתי פורמאלי, גם אם היא לא תמיד מתיישבת עם דעות פרטיות. יש קושי מאוד גדול ליצר פה סולידריות ואמירה אחידה של הקהילה כלפי הילדים והנוער. אני מקווה, שאנחנו בכיוון של חזרה לסולידריות ואמירה אחת של ישוב אחד ולא הרחבה וקיבוץ, שגם בתוכן יש אי הסכמות. זה מבלבל את המבוגרים, קל וחומר את הנוער. מציאת דרך לצמצום הפער וגישור על התפישות השונות, היא אתגר נכבד של המערכת בתקופה המבולבלת בה אנו נמצאים. אנו חייבים לאפשר את הפלורליזם ולצידו ליצור, תרבות ארגונית אחת – תרבות אחת שמכילה בתוכה תרבויות שונות ולא באה במקומן, או כופה עצמה.

מהם התגמולים שבתפקיד המנהל הבלתי פורמאלי?

התגמולים בעבודה חינוכית מעוגנים בהישגים קטנים. הצלחות קטנות, לדוגמא- קיץ שעובר בשלום ובהנאה מירבית וחוויה של הילדים והנוער, פעילות התנדבותית של הנוער בקהילה, יציאה של נער מהבית והתחברות עם נערים אחרים, צמצום חרמות וקונפליקטים בין ילדים ועוד.

אני משאירה מערכת שצריך להמשיך לטפח אותה, לא צריך להתחיל יש מאין. חינוך בניגוד לתחומי שרות אחרים, הוא לעולם תהליך ואת התוצאות לא רואים מידית. מכיוון שמדובר בתהליך צריך כל הזמן ללמוד את צרכי המציאות ולהגיב אליהם.

אני עייפתי כבר מלייצג את המערכת, מלהסביר אותה ואת הרצינאל החינוכי הטמון בה ואני מעבירה את המקל לממשיכי ומאחלת להם הצלחה.

מאחלת הצלחה לצוות ההיגוי המטפל במודל החינוך הבלתי פורמאלי בישוב. אני מקווה, שיצליח במציאת דרך שתהיה מקובלת על רוב הקהילה.

אני חושבת שיש צורך בתהליך גישור, שיטפל בשילוב מרכיבי מערכת החינוך, בלי זה לא יתקיים השינוי המיוחל.

אני מודה לילדים ולנוער, לאנשי הצוות, המערכת, ההורים ובעלי התפקידים, תודה על שתוף הפעולה!

גובה לחמי ע"ג שגי קנציוג אוסקעו ובהצלחה!

שוחחה והביאה לדפוס: יהודית אפרתי

חן צוק

מבשלת לנו משהו
פרטים בהמשך...

הנוער י"כ עתיד

בכפר מנחם

צוות ועדת ההיגוי

שלום לכולם,

כידוע, ועדת ההיגוי לחינוך הבלתי פורמאלי, פועלת מזה מספר חודשים, במטרה לבנות מודל מחודש, שייתן מענה מיטבי לכלל הילדים במסגרות החינוך הבלתי פורמאלי ביישוב.

כחלק מפועלנו עד כה, חקרנו את איכותיה של המערכת בכפר מנחם בתקופות שונות. חקרנו גם מערכות בלתי פורמאליות ביישובים אחרים, ואנו לפני עריכת סקר לבדיקת עמדות ורצונות בקרב כל התושבים.

חלק משמעותי בתהליך שלנו, הינו שיתוף בני הנוער.

אנו רוצים לשתף אתכם בחוויה מרגשת שחווינו היום במפגש עם בני הנוער משכבות ח' ו'.

למפגש הגיעו 24 בני נוער. לאחר הקדמה קצרה, בה הסברנו על התהליך, התחלקנו ל 4 קבוצות, אשר דנו בנושאים הבאים:

- ♥ אחריות בני הנוער כלפי הקהילה
- ♥ אחריות הקהילה כלפי בני הנוער
- ♥ דמות המדריך
- ♥ המבנה/ מקום המפגש
- ♥ איזה תוכן רצוי בפעילות

הרצינות בה התקיימו הדיונים, ברגע הראשון הדהימה אותנו, תדהמה שהפכה מרגע לרגע לחוויית אמון וגאווה בנוער שלפנינו. לאחר כ 45 דק' של דיונים בקבוצות, התכנסנו למליאה. כל קבוצה נעמדה בתורה, והציגה את עיקרי הדיון בנושא שחקרה. ההקשבה שהעניקו זה לזה, הצגת הדברים באופן רהוט ובעל תוכן מפורט ומשמעותי, היו מלמדים ומרגשים עבורנו, המבוגרים.

מלבד ההתייחסות המפורטת לכל נושא, דברו כל הקבוצות על הצורך הרב להיות שותפים לעשייה הקהילתית, ועל הרצון לזכות באמון הקהילה. נושא נוסף שחזרו ודברו בו היה הצורך לגשר בין הקבוצות השונות שנוצרו בקרבם. דובר הרצון ליצירת מערכת אחת, שתכיל את הדברים הטובים "הן של הפרויקטים והן של המועדון", ובאופן ישיר דובר ההפסד בכך שיש פילוג ביניהם ועל כך שחלקם כלל אינו מכיר את ה"חברה" מהקבוצה האחרת "שאוילי בעצם הם בכלל נחמדים". נושא מרכזי נוסף הינו הצורך במקום פיסי "בית שני" כדבריהם, שיהווה מקום מפגש לכלל הנוער ושהם יהיו אחר עליו.

כל המשתתפים בקשו להיות שותפים לפעילות המשך, שתעסוק בבניית המודל.

אנו משתפים אתכם בחוויה, ומאמינים שבהכוונה מתאימה נאפשר לנוער שלנו להיות

פעיל, יצירתי, תורם ונתרם בקהילה.

יש לנו הזדמנות כקהילה ליצור חברה נפלאה שפלורליזם הינו נר לרגליה.

בברכה,

צוות ועדת ההיגוי

צעה אישית: חינוך, גישור ומה שבין יניהם

מירית לוי

כשותפה בתהליך וועדת ההיגוי לחינוך הבלתי פורמאלי, התוודעתי לפוטנציאל האדיר הגלום בבני הנוער שלנו ביישוב. המסמך המשותף בפגישה שנערכה, מתאר נדבך מהדבר.

לצד ההתרגשות, הלמידה והעשייה בתהליך, גובר אצלי גם חשש – **ומה יהיה אם תהליך הגישור היישובי לא יצליח?**

הנערים בפגישות דברו על רצון ליצור מרחב פעולה אחד לכל הקבוצות, רצון לחבר בין ה"פרויקטים" לבין ה"מועדון". הם דיברו על רצון ליצור קהילה אחת המכבדת את הסגנונות השונים בה. היה זה מרגש לשמוע את האופן הגלוי והבוגר בו הם מדברים על הדברים.

הנערים קוראים אותנו להתבוננות עמוקה במה שקורה היום ביישוב, ובאופן גלוי וסמוי **מבקשים לראות הנהלה חזקה, שפנויה לטיפוח ילדיה**. אני חושבת שאם חברי צוות הגישור לא ישכילו "להסתכל לילדים ולנערים בעיניים" ויעסקו רק בסוגיות הקשורות לשליטה וכסף, אזי דיון בערכים והנחלתם, כפי שאנו עושים כרגע בתהליך, לא יהיה פשוט.

במסגרת עבודתי אני רואה כמעט כל יום הורים אשר פוגעים בילדיהם בגלל ריבים על שליטה וכסף. הדבר החשוב ביותר הוא הדוגמא האישית, **וכאן מובילי קהילה כהורים – הראו לבני הנוער והילדים, שאתם המבוגרים יודעים לקבל פשרות למען חיים משותפים פוריים וטובים**.

התהליך בחינוך הפורמאלי ינחל הצלחה, אם היישוב יהיה פנוי לקלוט אותו. אני תקווה שערכים ותבונה הם נר לרגלי תהליך הגישור, ושכולנו נחווה הצלחה ונוער פעיל, היוצר חברה מיטבית.

צעה אישית: "ערכים" מארגז הכלים

רמי טובי

האם ילד או קשיש, בקיבוץ או בהרחבה, השומר על קופת חסכונותיו ועל כספו, רכושו ומבצרו (אופס..נפלטה לי המילה כסף..), נחשב לחסר ערכים?

האם נער או נערה העומדים על עקרונותיהם, על קווים אדומים שהציבה בפני עצמם, על האמת הפנימית שלהם, על צו מצפונם, על רצונם לשנות ולשפר, על זכותם להביע את דעתם (כן, גם בקול רם כשצריך) – נחשבים לחסרי ערכים? האם אדם החולק בתוקף על מורה הדרך שלו, כאשר זה מובילו לסף תהום, חסר ערכים הוא? **אם כך הדבר, לטעמי יש לשאוף לחנך את הנוער שלנו "לחסר ערכיות"!**

האם מישהו מאיתנו יכול לחלק קבוצה לשני חלקים? , חלק אחד: "האנשים הערכיים", שיודעים, להעלים עין, "לעגל פינות" לקבל את המצב כגזרה משמים, לא לחלוק על חבריהם, לא לדרוש לדעת יתר על המידה ולא לבקר.

והחלק שני: "נטולי הערכים" אלו שעומדים על זכויותיהם, דעותיהם , כספם ורכושם. והאם בכלל קיים קשר כל שהוא בין הצלחת הגישור או כישלונם חס וחלילה, לערכים???

האם בני אדם, קבוצות, תאגידים, חברות, קהילות, מדינות, מעצמות וכו... (משחר האנושות) אשר לא הצליחו להגיע לכדי פשרה במשברים או מחלוקות "חסרי ערכים" הם ????

כולנו מייחלים להצלחת הגישור !!!

חלק מאיתנו פעל נמרצות להביאו לידי מימוש וחלק מאיתנו בלם את המהלך בכל הזדמנות...מי יכול לקבוע מי מאיתנו "ערכי" יותר ?

ואם חס וחלילה, תהליך הגישור לא יצלח? מי מאלו שישבו סביב שולחן המגשר יחשב ערכי פחות?

קל ונוח "לשלוף" את המילה "ערכים" השכם וערב, לכל מטרה, ללא כל צורך וללא כל קשר (גם כשמדובר מחלוקת) השימוש לשווא במילה זו שוחק אותה עד דק ועם הזמן ממוסס את משמעותה האמיתית ואז כשנפנה להשתמש בה ככלי עזר מרכזי ללימוד הנוער : ערכים מהם, תישאר בידנו מילה חלולה, ריקה מתוכן וחסרת משמעות.

לגבי כל מה שנוגע לתהליך הגישור, ניתן לכול היותר להתווכח על צדקת טענותיו של צד זה או צד אחר ותו לאו .

תוקף התפוגה לשימוש במשפטים כגון: "אופי יותר חשוב מיופי", "בריאות חשובה יותר מכסף", "אהבה יותר חשובה מכסף" קצר מאוד (לדעתי עד גיל 11). כל בר דעת יודע שעם קצת יותר כסף בקופת האגודה, ניתן להעניק לאהובינו (מתינוק עד קשיש) יותר תרבות, חינוך, איכות חיים, חוגים, הצגות, טיולים, קונצרטים הופעות סרטים, ספרים, מסיבות ועוד... נכון, מוזר הוא עולמנו, הכול עולה כסף ולכן עלינו להיות עם היד על הדופק ולוודא שהכספים של האגודה אכן מנותבים למקומות הנכונים והראויים ...

פעולותיהם והתמדתם של אנשים טובים ואמיצים בישוב הם אלו שהביאו אותנו לשולחן הגישור. אני שמח לראות שאלו שהתנגדו בכל דרך למהלכים, שמו את הצלחת הגישור למטרה עליונה (וטוב שכך) עד כדי כך ש"מזהירים" הם אותנו שאם לא יצליח התהליך, נחשד כ"חסרי ערכים".

מבלי שום קשר להצלחת הגישור או לכישלוננו, ערך אחד חשוב למדו ילדינו בינתיים: הכוח הטמון בקבוצה מאוחדת - כקבוצה לא משאירים את חברינו מאחור גם כשהם מיעוט, כך עשינו וכך גם נמשיך לעשות!

לחברי צוות הגישור (כולו), ללא קשר לתוצאה שתשיגו, אני באופן אישי מודה מקרב לב על ניסיונכם ועל אומץ ליבכם.

אז בואו יחד, ננסה לחנך את הנוער גם לשאוף, לדרוש ולשפר ולתקן, לבקר כשצריך, לדרוש אם מגיע, להקשיב לדעתו של האחר (ולא לבטלה), להיות פתוחים לשינויים וע"י כך לנסות לבנות חברה מהנה, בריאה, משגשגת והוגנת יותר. ואז, גם אם לא דרכם לא תמיד תצלח, נרגיש שלמים "להביט להם בעיניים"... כי אנחנו חיינו אותם לערכים.

ראי (צ"ב)

אני ילדים זכפר מנחם גשע"י

מצגת שדווחה במפגש הורים שהתקיים

אם כל אחד מאיתנו יהיה קשוב לעצמו, וייתן לגופו את הדלק שהוא צריך כדי להפעיל את המכונה הנפלאה שבורא עולם יצר, אזי כל אחד מאיתנו יוכל לזכות לחיים שמחים, שלווים ובנוסף להצלחה בכל תחומי החיים, ואז יתקיים בנו האמרה הידועה: "נפש בריאה בגוף בריא" (הרמב"ם)

• גן זית (גילאי 4-6)
יעל קדוש – גננת קרן בן-דוד – משלימה
מורן קטש, מיכל דהן, נחמה פייביש, קרנית יוריש

• גן דקל (גילאי 4-6)
עדנה קפלן – גננת קרן בן-דוד – משלימה
ג'נה לוי, שירה זוהר, רעיה בר-אילן, מאור גרינבאום

• גן תאנה (גילאי 3-4)
אסתי אלבירט – גננת
נורית גרינבאום, נופר אזולאי

• גן רימון (גילאי 3-4)
יעל שחורי – גננת
בתי לידג'י, מסי טל, נופר מלול

• גן שקד (גילאי 2-3)
מירי אשכנזי – גננת
רונית שמעון, דהן ליטל, יפעת אטיאס

• גן תות (גילאי 2-3)
רחלי גוטריימן – גננת
ריקי קנירש, פנינה תומר, גל חיים

• גן פטל (גילאי 1-2)
חגית דוד – גננת
ענת קולטקר, יפה פחימה, הדר חתשואל

• גן פשוש (גילאי 1-2)
יואב ימין – גנן
נאוה יפרח, סימה אזולאי, מיכל אזולאי

החינוך בכפר מנחם: ראיית הילדים כבני אדם שלמים וייחודיים, אך גם חלק ממערכת תרבותית וחברתית רחבה.
התפיסה החינוכית בגיל הרך: התפיסה הפסיכולוגית, התפיסה האקולוגית, התפיסה המערכתית.
השותפים בעשייה החינוכית: ילדים, הורים, הצוות החינוכי, המערך התומך בחינוך.
עלינו לזכור כהורים כי עלינו להכיל משאלות לב שיתכן ולא יתגשמו...

הכשרה והעשרת הצוות

אנשי הצוות משתתפים בקבוצות למידה והעשרה

- הדרכה חודשית למובילות
- הדרכה חודשית לסייעות ולמטפלות מטפלות

תכנית מעגן - מערך תומך גן קלינאית תקשורת

- מרפאה בעיסוק
- פיזיותרפיסטית
- פסיכולוגית

הדרכה פדגוגית קבועה המלווה את גני הילדים

העשרה

תרבות (מופעי תרבות בשיתוף המועצה):

ספריה - פוריה גרבר	שוקו ואני אוכלים צבעוני
תנועה - רבקה ברק	ניסים ונפלאות
מוסיקה - מאיה לייבוביץ	מרק כפתורים
חינוך גופני - הילה בלינסקי	נסיכה בארמון הדמיון
מוסיקה לפעוטות - אפרת ליברמן	טרקטור בארגז החול
	קונצרט שירי נורית הירש

תוכניות לשנה החדשה

- תכנון מעבר לגן חדש - תכנית שנתית של כל גן, ותכנית חברתית משולבת של שני הגנים.
 - אקולוגיה ומחזור בהנחיית יפעת טריינין ליסאי
- הגיל הרך בקהילה**

- שילוב בני נוער בפעילות הגנים, במסגרת מחויבות האישית.
- תכנית סב טף בגנים (שילוב סבים וסבתות בגני הילדים)
-

תודות

- תודה לאלו שהתנדבו ותרמו לפתיחת שנה"ל תשע"ב.
- תודה לצוות המלווה מטעם ועד מתיישבי כפר מנחם.
- תודה למזכיר מתיישבי כפר מנחם
- תודה למועצה על שיתוף הפעולה
- תודה להורים על שיתוף הפעולה

תודה מיוחדת לצוות החינוך שנושא על כתפיו את מערכת החינוך המפוארת של כפר מנחם.

אנו זקוקים לך, הצאל לעלון!

מערכת עלון "בכפר מנחם" מודה לכל התושבים שתורמים מזמנם, נענים לקריאה ולוקחים חלק בהפעלת העלון והעשרתו.

מזכירים לכם... נשמח אם תושבים יעבירו מיוזמתם חומרים, מאמרים ורעיונות יצירתיים

אל המערכת ALONKFM@GMAIL.COM

מפגש הורים בחינוך בגיל הרך

יהודית אפרתי מדווחת

ב-11.11 נערך מפגש הורים לילדים בגיל הרך עם ההנהלה המקצועית של המגזר. בפתיחת המפגש סקרה היועצת הפדגוגית **פנינה מרקר** את הסוגיות העיקריות הקשורות להתפתחות מתלות לעצמאות בגיל הרך.

בהמשך לדבריה של פנינה מרקר התחלקו המשתתפים ל-3 קבוצות שיח (לפי גילאי הילדים), הקבוצות דנו כיצד לקדם את העצמאות בסוגיות מחיי היום יום. הקבוצות הונחו ע"י **פנינה מרקר, סיגי נחום** – מרפאה בעיסוק לגיל הרך ו**נעמי יגר** פיזיותרפיסטית לגיל הרך.

המפגש הסתיים בסקירה של **יהודית שוהם** על הגיל הרך בתשע"ב עם הפנים לתשע"ג. יהודית ציינה את החשיבות הרבה שהיא מייחסת להקשבה לקול ההורי, תוך התחשבות בצרכים שהוא מייצג. היא דיווחה, כי משרד החינוך בחר את הנושא חיים בריאים כנושא מרכזי השנה ובגנים נעשות התנסויות ולמידה בתחום. ילדי הגנים גם צפו בהצגה שוקו ואני אוכלים צבעוני שעסקה במגוון הרצוי של המזון ובפירמידת המזון.

היא הציגה את האני מאמין החינוכי שלה – לאפשר לילד התנסויות רבות ומגוונות ולתת לו אפשרות להביע את עצמו ולהרגיש טוב ומאוזן. היא ציינה, כי מערכת החינוך עושה מאמצים לשמור על האקולוגיה המקומית – לשמור על הטיוול היומי, חצר הגרוטאות וחגיגת יום הולדת בגן עם ההורים, כדי שכל ילד יזכה להיות מלך ליום אחד וההורים יוכלו לפגוש את הילד באינטראקציה עם הילדים האחרים בסביבה הטבעית שלו.

כדי לגוון ולהעשיר את התנסויות הילדים הוספנו השנה מפגשי אוריינות בספריה בקבוצות קטנות וכן חינוך גופני והעשרה מוזיקלית לגנים ולפעוטות.

יהודית עדכנה את ההורים, כי במהלך השנה תעשה פעילות לשפר את היחסים בין בוגרי גן דקל וגן זית וכן, כי במהלך השנה תפתח קבוצה קטנטנה נוספת לצד פצפון על מנת לתת מענה לצרכי האוכלוסייה. המשתתפים במפגש ציינו את האווירה הנעימה ששרתה במפגש.

גודה ליהודית ויעל, אפרתה, סיגי ונעמי על המפגש המושקע.

דיווחה: יהודית אפרתי

הכר את שכנך

נעים להכיר

משפחת קרן

אנחנו משפחת קרן – מרסיה, נדב, מאיה ורון. אנחנו גרים בכפר מנחם כשבע שנים, תחילה בשכירות בקיבוץ ומזה כארבע שנים בהרחבה. נדב נולד וגדל כאן ואילו מרסיה נולדה וגדלה בריו דה-ז'ניירו בברזיל, שם היתה חניכה בתנועת "השומר הצעיר". ב-1994 עלתה לארץ (כשכל המשפחה נשארת שם), הצטרפה לגרעין הדרום-אמריקני בכפר מנחם ומאז אנחנו ביחד.

לאורך השנים התגוררנו בגבעתיים ובגן-יבנה אבל בסופו של דבר בחרנו לסיים את "הסיבוב" במקום ממנו התחלנו ולהשתקע בכפר מנחם.

מרסיה סיימה תואר ראשון בקרימינולוגיה ומיד לאחר מכן החלה לעבוד בתחום ההיי-טק למשך מספר שנים, עד שלפני כשנה החליטה לשנות כיוון וללמוד תואר שני ביישוב וניהול סכסוכים ומשא ומתן. זאת, במטרה להתחיל לעסוק בתחומים שבעיניה הם מעניינים ובעלי משמעות יותר (או במילים אחרות - לעבוד בעיקר עם אנשים וקצת פחות עם מחשבים). בימים אלה היא מתחילה לחפש עבודה בתחום זה. נדב הוא בעל תואר שני בהיסטוריה של המזרח התיכון והוא משרת כקצין בצה"ל.

בתנו הבכורה מאיה לומדת בכיתה ד' בביה"ס "שדות יואב" ורון לומד בכיתה א' בביה"ס "האלה".

אנחנו משתדלים להיות מעורבים בחיי הקהילה ולתרום במידת האפשר לתהליך הבנייה של היישוב. אנחנו מאמינים שזה אפשרי ומאחלים לכולנו שנמצא את הדרך הנכונה לעשות זאת.

זזה ליצי' – הכלב שלנו:

שמי מירית סופר ואני נשואה לאבי ואם לשלושה ילדים הגענו לכפר מנחם להרחבה לפני כ- 4 שנים, המשפחה השישית במספר. אני בת 37 ואבי בן 42 הגענו עם שני ילדים: אופק בן 7 ואגם בת שנתיים. בכפר מנחם נולד רואי, כיום בן 3.

כשהמשאית פירקה את תכולת הבית קיבלו את פנינו מס' משפחות מצומצם מההרחבה עם עוגות ופיצות והזמנה לארוחת ערב, לילדינו עדיין לא נמצאו חברים בגילם אך הארוחות והמפגשים המשותפים החיבוקים והחיזוקים מהסביבה תרמו לתחושת שייכות וביטחון..

מהעיר הגדולה והשוקקת –ראשל"צ הגענו למקום שקט מאוד, חשוך בלילות (תאורת הרחוב עדיין לא הותקנה) ללא כבישים או מדרכות, נוף נפלא של שדות חמניות ואויר נקי, בבוקר יכולנו לשמוע את ציוץ הציפורים ואת וקולות התנים בלילה. השינוי הגדול מהעיר לכפר ותרבות המקום היוו אתגר לא פשוט עבור משפחתי והחל משא להיכרות עם הסביבה ובעיקר בחיפוש אחר נותני שירותים ועסקים: בנק, מכולת, דואר, מי מפנה את האשפה ומי יבנה לנו מדרכה?..

אני זוכרת את היום שבני אופק חזר מבה"ס ואמר: "אמא מחר את צריכה להסיע אותי לבה"ס בארבע וחצי לפנות בוקר כי אנחנו הולכים לראות את הזריחה" באותו רגע הבנתי שאת זה הוא לא יקבל בעיר ואני חייבת "לאסוף" את עצמי, להתרגל לשינוי למען חינוך ילדיי במקום הזה.

אני גם זוכרת את ט"ו בשבט, בעיר זה היום בו הילדים מקבלים תעודה, בערב שישי הילדים משוויצים בציונים אצל סבתא וסבא ומקבלים מתנות, ואני ממתינה לראות את הציונים בתעודה המיוחדת... חולף לו יום ויום נוסף (כידוע בשדות יואב אין תעודות....). אז התקשרתי למורה לבדוק מתי בשדות יואב מחלקים תעודות?? זה היה עוד שלב בהטמעת השינוי בתפיסה החינוכית.

מזה 14 שנה שאני נשואה לאבי. אבי סיים תואר ראשון ועבד שנים רבות בחברת ש.שסטוביץ כמנהל מכירות, כיום הוא סוכן מכירות בחברה לייצור מדבקות.

לאחר שירותי הצבאי בחיל אויר נרשמתי לקורס איפור מקצועי אצל ירין שחף במשך כ- 3 שנים עבדתי ב"מועדון לאישה" כמתאמת צבע ואיפור, לאחר מכן עבדתי עם חברת וולה העולמית באיפור בתצוגות שיער גדולות עם מעצבי שיער מהארץ ומהעולם.

לאחר נישואיי ובעקבות לידת בני הבכור החלטתי ללמוד עיצוב אירועים ושזירת פרחים ומאז אני בתחום זה, עיצוב והפקה של אירועי שטח, חתונות ואירועים עסקיים.

בשלבי תכנון הבית הרגשתי חיבור גדול לתכנון ועיצוב הבית ולקחתי חלק נכבד בו, פרק זה בחיי דחף אותי ללמוד "הום סטיילינג" ואני מקווה להתפתח בתחום, ולהנות מהעשייה ומהחיך של לקוח מרוצה.

עיצוב הוא תכנון של מוצר כך שיענה על קריטריונים רבים כגון מראה חזותי אטרקטיבי יותר, נוחות ומחיר סביר. החפץ המעוצב בניגוד ליצירת אומנות צריך לתת מענה לצרכיו של הלקוח.

אני מאמינה שכמעצב הום סטיילינג אתה חייב לתת שימוש פונקציונלי לחלל תוך גיבוי בפרשנות עיצובית ייחודית שלקוחה ממני ומסגנון הלקוח.

בשנתי הראשונה בכפר מנחם זכיתי להיות חלק מהפקת בת המצווה של משפחת זייצוב, הם סיפרו לי שהבטיחו לילדה בת מצווה בבית החדש אך הגינה מלאה בקוצים ושאריות בנייה והבית מלא בארגזים מהמעבר וכבר חלפו לא מעט חודשים מהתאריך המקורי..... והם לא מכירים מקום לאירועים בסביבה. הבטחתי שתוך שבועיים תהיה לילדה בת מצווה והמקום המושלם הוא ביתם החדש. בת מצווה כמו שהיא חלמה.... הזמנתי איש מקצוע שיינקה את השטח, יישר את האדמה ויתחום את החצר במסלעה

הבאתי מחצלות, ספסלי פוטון לבנים ונוחים, פופים, שולחנות נרות ופרחים מפות ובדים, איילת הזמינה חברת קייטרינג, קוראת בכף היד ריתקה את הילדים וגם את ההורים ומוסיקה טובה התנגנה כל העת. הרגשתי סיפוק רב מהעשייה ומהיכרות שלי עם המשפחה המיוחדת הזאת.

לאחר שנתיים בחודש ה-7 להריון פנה אליו שלומי שופן שרצה שאפיק לו אירוע בת מצווה, אירוע מושקע, מכובד, עם אוכל טוב ואווירה טובה והכי חשוב קרוב ונגיש לכל החברים מהכיתה. מכיוון שהיה זה חודש נובמבר הצעתי את הפאב בקיבוץ בהתחלה שלומי הרים גבה ושאל את בטוחה שהפאב הזה יראה כמו גן אירועים? הבטחתי שכן. האירוע תוכנן ל-120 איש. לאחר חודשיים של תכנון הגיע היום המיוחל. בשש בבוקר הוצב אוהל מיוחד, פינות שאנטי לילדים עם פופים, פינה עשירה של מפלי שוקולד וממתקים בכלים מעוצבים.

הבמה בחוץ כוסתה ב בד והפכה לבמת תקליטן עליה נישאו הברכות, האורחים זכו לריקוד מקצועי של כלת בת המצווה, כל הקירות של הפאב כוסו בפרגודים מעוצבים והרצפה כוסתה בשטיחי פישתן טבעי. בשירותים פוזרו נרות ריחניים ופרחים.

הוצבו כסאות עץ לבן ושולחנות ארוכים. שולחנות וכסאות בר עם מפות בורוד פוקסיה ופרחים, ופינת שאנטי עם ספסלי פוטון נמוכים וכריות לבנות.

על הצד הקולינרי הופקדה חברת קייטרינג שהזמנתי. ברקע התנגנה מוסיקה נעימה. הפאב עצמו קושט בנרות והתמלא בנערים ונערות שרקדו לצלילי המוסיקה. הפליאה והתדהמה של המשפחה והאורחים בהגיעם למקום והתודות הרבות, העניקו לי אנרגיות חדשות ליצירה חדשה שהמתינה לצאת לאויר העולם, רואי, שהמתין בסבלנות בבטני 37 שבועות נולד לאחר ימים ספורים.

אני מודה למשפחת שופן שהעניקה לי את הזכות והאמון המלא בהפקת האירוע המיוחד הזה.

אני מזמינה את כולכם לשתף אותי ולהינות מהידע שלי בהפקת האירוע הבא שלכם.

*אירועים נוספים שעיצבתי בכפר מנחם:

בת מצווה – משפחת רוזנטל בפאב

עיצוב בר מצווה בבית משפחת צוברי.

מסיבת הפתעה לחיים איובי.

מסיבת סוף שנה למסיימי כיתה ו' בבריכה

מסיבת קיץ לחברי האגודה בבריכה

אני מקווה להמשיך ולתרום לקהילה מניסיוני ומכישורי, אני מאחלת למשפחתי המשך קליטה טובה והנאה

אני מאחלת ל"צוות השמינייה" להביא לפתרון חילוקי הדעות המהותיים בין הקיבוץ להרחבה.

אני מאחלת לכולנו חיים מלאים בעשייה אושר בריאות ופרנסה טובה

מירית ואבי סופר מועלם מגרש 46 הרחבה

להזמנות: 0523387992

אהובה זוהר

נענרג הרמזים הזאים, נסו לנחש זאינו משפתה מנזנר ..

1. הוא נולד בקיבוץ דורות, וחזר לשם כעבור שני עשורים להתחתן.
2. היא נולדה באשקלון וגדלה במושב ליד עד לסיום כיתה א'.
3. הם נפגשו כשהגיעו לכיתה ג' - גרו באותו מושב ולמדו באותה כיתה.
4. כילדים, הם היו ממפוני ימית.
5. לאחר שרות צבאי בסיירת מובחרת הוא למד הנדסת מכונות באוניברסיטת בן גוריון.
6. לאחר שנת שירות בגרעין עודד ושרות צבאי כקצינת קשר, היא הדריכה בקק"ל, למדה בתדמור ובסוף התגייסה למשטרה.
7. בתם הבכורה נולדה בבי"ח קפלן בשנת '98
8. בתם הרביעית הוצגה כביכורים בשבועות האחרון.
9. הוא נהנה מרכיבה על אופני שטח ומהטסת טיסנים בשבתות.
10. המאפים שלה יעידו, עד כמה היא אוהבת לאפות .

ובכן...לא נשאיר אתכם במתח חודש ימים...מדובר במשפחת לוק

והנה, קיבלתם צו גיוס לעלון...

הפינה מבוססת על שיטת 'מרוץ השליחים', בחודש הבא נבקש ממשפחת לוק לכתוב על משפחה אחרת...כך אט אט נכיר את כל משפחות הישוב !

בכל שנה בחודש אוקטובר מציין ארגון האומות המאוחדות יום אחד כ"יום הבינלאומי לזקן".

במשרד הרווחה הוחלט להפכו לחודש ימים מלא, אשר יצוין השנה בין התאריכים 30 באוקטובר, ל- 30 בנובמבר 2011 תשע"ב.

צוות העלון ותושבי היישוב מברכים את גמלאי כפר מנחם באריכות ימים, שמחת חיים, בריאות ואושר.

לוח קרמי לזכרו של משה ישראל מייסד מוזיאון השפלה נקבע זביג ספר האלה

משה סעידי

התארגנו מחדש על מנת להעלות קווים לדמותו של משה ישראל ז"ל מייסד מוזיאון השפלה בכפר מנחם.

רציתי לחזור לשנות ההצלחה של המוזיאון, כאשר מאות תלמידים פקדו את המקום לימי העשרה ולימוד תכנים, אשר אינם זוכים בהם במשך השנה.

עובדות המוזיאון לשעבר העבירו שעורי העשרה לתלמידי בית ספר האלה, כאילו זה המשך טבעי של העבר הקרוב של המוזיאון.

במבואת בית הספר הוצגה תערוכה צנועה מהאוסף האמנותי של המוזיאון, כמו בעבר. אחרי הצהרים נערך טקס הנצחה וזיכרון בנוכחות המשפחה, עובדות המוזיאון, נציגי המועצה – היו"ר הנוכחית ד"ר מטי הרכבי והיו"ר היוצא ידידי רני טרינין, וכמובן אוהדי המוזיאון ופועלו של משה ישראל ז"ל.

את הטקס ניהלה דורון חנין מנהלת בית הספר.

מיכל ישראל קראה את מגילת היסוד של המוזיאון ואת דבריה של שושקה סעידי, שהוקראו בהלוויית משה ישראל ז"ל - 19.3.2005.

בשם עובדי המוזיאון לשעבר נשאה דברים שרה סובוביץ, שציינה את תרומתם של משה ישראל ז"ל ושל יוחנן נדיר ז"ל לחינוך הנוער לתרבות ואמנות במשך למעלה משני שנות דור. כן נשאו דברים ד"ר מטי הרכבי-צרפתי ורני טרינין

רני טרינין העלה דברים לדמותו התרבותית והחינוכית של משה ישראל ז"ל, שהחל בבניית המוזיאון בארגז עץ מתחת למיטתו. מילותיו השקולות והסגנון הפיוטי של רני, יחד עם הסבר קצר על ההחלטה לשייך את המוזיאון למערך החינוכי של האזור (הסבר שלאחר מעשה), נראה ששכנעו את הקהל הקטן שהגיע לאירוע.. יואל דרום קרא את שירו על המוזיאון ובית ספר האלה.

להקת בית הספר – קבוצת הורים מכפר הריף הנעימה בנגינה ושירה.

משה סעידי חתם את האירוע – נשא דברים על תרומתו של המוזיאון והביע תקווה שמורשתו לא תשכח.

כל הנוכחים בטקס חוו רגעים מרגשים עם הסרת הלוט מעל לוח קרמי שהורכב על קיר הכניסה למוזיאון (היום בית הספר) ובו קווים לדמותו של מייסד המוזיאון משה ישראל ז"ל.

אכן קשה לראות מוזיאון סגור. מוסד שכולנו התגאינו בו. לי ולרבים מהקיבוץ והאזור היו מחשבות ותקוות שאכן המוסד הזה יפרח ויכלול בתוכו גם פעילויות העשרה למבוגרים ומרכז למידה לאמנויות.

אמר לי רני ידידי – משה ידידי, עוד נחזור לימי הזוהר של המקום, כאשר ילדי בית הספר הנמצאים כאן יום יום, יזכו למנות העשרה אמנותית – עם ארגון חדש ושונה – מזה שהיה נהוג במוזיאון השפלה – הלוואי!

באותו ערב העליתי את הבקשה והדרישה להמשיך ולקיים יום מוזיאון אחת לשנה לתלמידי מערכות החינוך של המועצה – צפית, שדות יואב, האלה וקדמה לזכרו של ידיד משה ישראל ז"ל, לטובת החינוך לאמנות לילדי האזור.

את היום והטקס יזם משה סעידי וארגנו משה, דורון חנין וצביה גרשוביץ.

המועצה מימנה את עלות האירוע ונתנה לו את חסותה ויבואו כל העוסקים במלאכה על התודה והברכה.

משה סעידי

מגילת היסוד של בית המוזיאון

היום יום ד' כ"ט בטבת תשל"ג 03.01.1973 נורתה אגן פינה זו לביתו של אגף הנוער במוזיאון השפלה שבקיבוץ כפר מנחם, מוזיאון שבחסותה של המועצה האזורית יואב, יהיה זה בית קבע ראשון בין מבני המוזיאון שירקמו בסמוך לאתר זה. בית אגף הנוער יועד לתלמודם וחיעכם של ילדי ישראל באזורנו בשפלת יהודה. בני הכפרים, העיירות והערבים, המושבים והקיבוצים ילמדו ויתבוננו, יעצבו ויצרו בו בחוות נעורים.

יזכרו בני הנוער ולא ישכחו, גם בשעת שמחת היצירה, כפי שאינם שוכחים את אנשי הבית הזה, שרבים רבים צעירים כמותם ובעלי תקוות לעתיד, אבדו בשואת הגדולה של עמנו ולא זכו לחיות ולהבנות על אדמת המולדת.

חובה מוטלת עלינו לשמור מכל משמר שלא ינתקו ענבי היצירה שבבית הזה מדרג של עם ביסודו כנגודתו, מדרג מקדם ועד עצם היום הזה יקשור הבית לבאיו קשר חי בין עבר עמנו לבין עתידו.

אגן פינה זו נורתה במעמד קהל מכבד של ידידי המוזיאון מקדמיו, אורחים ואנשי המקום, בוגרים וילדים – ועימם מקימי הבניין.

מילים שכתב משה ישראל ז"ל לטכס הנחת אגן הפינה במוזיאון השפלה

דברים שכתבה שושקה סעידי ללווייתו של משה ישראל ז"ל ונקראו בטכס פרידה ממוזיאון השפלה והסבתו לבית ספר האלה.

עוד מעט, עוד מעט תתמלא רחבת המוזיאון בפריחה בשלל צבעים. צהוב מהמכנף נאה, סגול מעץ הסיגלון ואדום מעץ הצאלון. כך היה המוזיאון רווי בשלל צבעים.

15 שנה היית לי כאב, כמורה, כחבר. למדתי ממך לאהוב אפילו דברים שלא ידעתי איך. איך אפשר לאהוב אבן מנופצת בצד אחד? קראת לה אבן קיצוץ. הייתי מסתכלת עליך באיזו חרדת קודש הרמת אותה מתוך ארון הזכוכית, איך סגרת עליה את אצבעותיך באגרופ ודיברת ודיברת איך שברו אותה וכמה נתזים נחתכו ממנה, ואיך הפכה האבן לכלי עבודה. והאבן השחורה? אבן הקיצוץ שהייתה לך כמו יהלום. גם אם בליבי חשבת, לא האמנתי בפלא שטמון בה. למדתי לאהוב אותה בגלל אחיזתך המכובדת באותה אבן קדמונית.

למדתי לאהוב ממך כל עבודה שנעשתה על ידי הילדים, אם בחומר או בציור. מיד נתת למעשה ידיהם כבוד והערכה. תייקת, מספרת ואספת יצירה ליצירה לאוסף עשיר ביופיו.

לימדת אותי לאהוב ילדים מכל השכבות הסוציו-אקונומיות, לימדת אותי לאהוב ילדים רכים בגילם ולהתאים להם את פלאי המוזיאון על פי יכולת תפישתם.

לימדת אותי לאהוב ילדים בוגרים שלא תמיד רצו להקשיב ולהתחבר לנושא הנלמד. בכל מיני תחבולות חיברת אותם שינסו, שיטעמו ולו פעם אחת מה זה מוזיאון. מה הוא יכול להעניק ואיך הוא יכול להעשיר אותם.

לימדת אותי לאהוב את השדה, את כלי העבודה הפשוטים: מחרשת האבן והברזל, המגל והחרמש.

לימדת אותי לאהוב את הזית, העלי והמכתש את המלל והשמן שניגר.

לימדת אותי לאהוב את החלוצים ואת יגיע כפיהם.

לימדת אותי לא לפחד לספר על השואה ועל חנוכיות מיירים.

לימדת אותי לחוש, לראות, לטעום, ליצור ולהתפעל.

כי כך היית אתה, המוזיאון ואתה חד הם.

המוזיאון הוא גדול יצירתך, והדבקת אותי באהבתך את המקום וביכולות הטמונות בו.

ואתה יצרת גם אותנו, צוות שדבק במטרתך, צוות שקיבל אהבה ופירגון ממך, צוות שלא הפנה לך עורף בגלל האמונה הגדולה שלך במקום.

ועתה השער שנסגר נפתח שוב. אמנם לא מוזיאון, אבל עדיין ילדים מתחנכים כאן.

אשרי שזכיתי להיות קרובה למעשי ידך.

אשרי שזכיתי לדבוק באמונתך.

עוד מעט, עוד מעט תתמלא רחבת המוזיאון בשלל צבעים; צהוב, אדום, סגול.

תהיה הצבעוניות הזאת אות ליפי חיך וכך אזכור אותך תמיד.

עם פתיחת שנת הלימודים, חגגו בכפר מנחם את הפיכת "מוזיאון השפלה", אחרי שנות פעילות חינוכית אינטנסיבית, למיתחם ביה"ס האזורי החדש "האלה".

להפוך יסן לחדש !

להפוך לבית ספר- מוזיאון הרי זה אחלה רעיון ! במקום כל האוסף של עתיקותינו ("אלטע זאכען" אמרו במקומותינו)

לטפל בילדים – חומר אנושי חדש ומתחדש, כללי ואישי, זו תוכנית גאונית ולה מגיעות מלוא ההערכה והדרת הכבוד.

הרי בילד אין יסוד עתיק הוא לעולם לא יהיה "ותיק", הוא מחדש ומתחדש בכל יום אף רגע לא עומד במקום,

אלא רץ קדימה, הצידה, כדי לצוד עוד טיפה של צמיחה ושל עצמאות, הופך כל אבן כדי ללמוד אולי יש כאן חדש, גיליון של סוד !

אבל עם כל החידושים אל תשכחו אנשים ודברים שאינם עוד בגדר "חדש" או "צעיר" ואינם מסוגלים עוד לרוץ תדיר אחרי הישגי העולם החדש ונותרו דור קצת זקן, קצת חלש, אבל הם הם שבנו זה שבעים שנה את הארץ, הקיבוץ, את כל המדינה, ועכשיו הם מסתכלים בהתלהבות בזוהר התכלת של זו הילדות שירשה כאן עכשיו, בצדק מוחלט, את עתיקות המוזיאון בשנה אחת.

אז שאו ברכה ועלו למרום של לימוד והישג, של אהבה וחום, שכולנו נושאים אליכם בלבנו והרי אתם לא רק הווה, אתם עתידנו !

יואל דרום

מערכת העלון

הפרויקט יצא לדרך, הגיעו מספר תמונות מדהימות הנה לדוגמה לתמונות שקיבלנו מרות שגיא :

רות שגיא

רות שגיא

המשיכו לשלוח תמונות יפות מהכפר, תמונות נבחרות יופצו בעלון הבא לרגל יום ההולדת לקיבוץ.

בתום הפרויקט תיבחר תמונה מנצחת!

החיים ללא הקרעים המשעממים

רשמה יהודית אפרתי

גרשון רייטר מנחה חוג קולנוע בישוב. גרשון תיאר את עבודת החוג. אני מביאה את עיקר דבריו:

את החוג אני עושה מתוך אהבה לקולנוע ורצון לשתף אחרים במה שיש לי ולסרטים להציע. מלבד ניסיון להראות מה יש בסרטים מעבר לעלילה, מה שלדעתי הרבה יותר מהנה ומעניין, דרך הסרטים נוצר קשר בין אישי במישור שונה מהמישור היומיומי. הסרטים בחוג הינם הסרטים האהובים עליי. לעיתים גם המשתתפים בוחרים סרט שהם רוצים לדון בו. בחוג עצמו מקדישים לכל סרט שתי פגישות. בפגישה הראשונה צופים בסרט ללא כל התייחסות. בסוף ההקרנה (תלוי באורך הסרט), אני נותן הסבר כללי ומראה כיצד נושא הסרט כולו טמון כבר בסצינת הפתיחה, כלומר-האקספוזיציה. בפגישה השנייה, שבועיים אחרי הפגישה הראשונה, אנו צופים בקטעים נבחרים מהסרט, אשר מדגימים את הקו אותו אני רוצה להציג. בגדול, אני מנסה להראות שמלבד עלילת הסרט, מלבד **ההרפתקה החיצונית** של גיבוריו, שברורים לכל צופה, הסרט מציע בנוסף, אם כי בצורה סמלית, **מסע פנימי**. מה שמנחה אותי הוא למה להסתפק בקליפה של העלילה כשאפשר ליהנות מהמסע שבפנים? כל זה, כמובן, אינו מנותק מהחיים. אחרי הכל, סרטי קולנוע, כפי שאמר היצ'קוק, הם "החיים ללא הקטעים המשעממים". אך זה כבר סרט אחר.

החוג ללא גשלים מגישים בימי ג' מדי. שבועיים בשעה: 20:30

כולם מוזמנים!

3 ממשתתפי החוג ניסחו את רשמיהם:

אמנון זלינגר – החוג טוב מאוד. גרשון מבין בקולנוע, רואים שזה העיסוק שלו. הוא מנתח את הסרט גם טכנית, גם תכנית וגם פסיכולוגית. הוא מעלה נקודות חשובות ומקוריות ונותן מבט אחר - שלא חשבנו עליו – על כל סרט שאנחנו רואים.

שלומית הורוביץ – החוג מיועד למי שאוהב קולנוע ואוהב את הניתוח של הסרטים. החוג מאפשר לראות שיש המון פרטים והמון מחשבות שגרשון מביא. אני ממליצה.

נעמי כהן – אני מאוד נהנית מהחוג. לגרשון יש המון ידע על סרטים ועל תעשיית הקולנוע. הוא מעביר לנו את הידע בצורה מוצלחת ובהירה. אחרי שאנחנו שומעים אותו אנחנו רואים את הסרטים בעיניים מתחדשות.

אביב קוחל

תושבי כפר מנחם היקרים,

לאחר 4 שנות מאבק מתישות בתכנית להקמת תחנת הכוח של "דליה אנרגיות" הגיע התהליך לסימום כפי שהערכנו, המדינה לא עצרה את התכנית להקמת התחנה והפריקט ימשיך להתקדם כפריקט תשתית לאומית.

לפני מספר ימים נערך דיון בבג"ץ בעתירה אותה הגשנו בשם עמותת "תושבים למען איכות החיים ביואב". העמותה יוצגה ע"י עו"ד רועי שחר שהתמודד בכבוד עם סוללה כבדה של מיטב עורכי הדין מטעם המדינה, חברת "דליה אנרגיות כח" וארגונים נוספים שנכללו בעתירה.

עתירתנו נדחתה ע"י ביהמ"ש, אך מטרתנו הושגה – הבהרנו לכל כי במועצה האזורית יואב קיים גרעין גדול וקשה של תושבים שלא יאפשר רמיסה של איכות החיים ברגל גסה ע"י תכנון קלוקל, לא משתף ופוגעני. כפי שהצגנו ליישוב ולשאר חברינו בגוש הצפוני, ציפיותינו מבג"ץ היו מוגבלות – היינו מודעים לסיכויים הנמוכים לזכות ולעומתם לסיכונים בתחום הוצאות משפט גבוהות שעלולות היו להפסק לרעתנו.

לשמחתנו הסיכון היה מחושב מספיק והייעוץ המשפטי שקבלנו תאם את התוצאה הסופית. החשיבות בבג"ץ הייתה בראש ובראשונה בעמידתנו הזקופה אל מול הגופים ש"רמסו" את זכויותנו - לעיתים תוך זלזול ביכולותינו ובצדקת דרכנו. תשובות "דליה" והמדינה לבג"ץ נפרסו על עשרות רבות של עמודים ואילצו אותם "להזיע" תוך עבודה קשה על מנת לצאת מביהמ"ש כשדים על העליונה.

עם תום המאבק כולנו יכולים להיות גאים במספר הישגים מרכזיים:

1. שמירה על מיקוד במטרה המקורית תוך מיצוי כלל האמצעים החוקיים שעמדו לרשותנו.
2. "חסימת" תשתית עתידית – אנו מאמינים שעקשנות המאבק וההגעה עד בג"ץ ירחפו כאיום קבוע מעל לראשי יזמים השואפים להגיע לאזורינו. עתה ברור לכל כי מתגוררת כאן אוכלוסיה איכפתית!
3. שינוי סדר יומה והתנהלותה של המועצה המקומית בתחום הסביבה ושיתוף תושבים בתהליכי התכנון.
4. שינוי תפיסה בקרב מספר יישובים במועצה לרבות כפר מנחם – איכות חיים ושמירה על הסביבה קודמים להכנסות ולרווחים כלכליים עתידיים.
5. הכנסת שיקולי תכנון מכווני סביבה ואוכלוסיה לסדר יומה של הועדה לתשתיות לאומיות.
6. הגדרת גבולות הגזרה והציפיות מול "דליה אנרגיות" לגבי יחסי השכנות הצפויים לנו.
7. הקמתה מחדש של הועדה לאיכות הסביבה במועצה תחת יו"ר חדש.

ראוי לציין כי העמותה, שהוקמה ראשונית לטובת המאבק בתחנת הכוח, טיפלה במהלך קיומה גם בנושאים אחרים שאיימו/מאיימים על איכות חיי התושבים וביניהם מאגר האגריגטים העצום שתוכנן בקדמה (ובוטל), מפגעי הריח מאתר דלילה, תחנת הכוח בבאר טוביה ונסיון ראש המועצה שלהם להעבירה לצפית ועוד.

אנו תקווה כי המאבק בתחנת הכוח ישאיר אחריו מורשת סביבתית גם בעתיד. על כולנו לדבר על הנושאים הללו ולחנך את ילדינו הגדלים במקום מיוחד זה לאור הערכים הסביבתיים.

הכתבות בעיתונות ובטלוויזיה, ההופעות בועדות הכנסת ובבתי המשפט, הישיבות הארוכות עם עורכי הדין והקרבות המתישים מול המועצה – כל אלו לא יועילו בעתיד אם לא נבין כי אין תחליף למעורבות החברתית שלנו בשמירה על איכות חיינו!
כפי שתכננו בשנה האחרונה ועם חילופי ה"שלטון המקומי" והקמת הועדה לאיכות הסביבה במועצה, נפנה עתה לפירוק העמותה לאחר שנציגיה השתלבו זה מכבר בועדה המחודשת במועצה. לתחושתנו, זוהי העת להתחיל ולהשפיע מבפנים, תהליך שיועיל לכולנו בעתיד. תהליך זה החל כבר וימשיך וידרוש מעורבות גם של גורמים נוספים ביישוב ומחוצה לו. הנזק הצפוי לאזור לתושבים ולמאות התלמידים ביישוב הוא גדול ומתמשך ויש הרבה מה לעשות כדי להקטין ולשמור על אותה איכות חיים שלמענה אנחנו חיים כאן. (רעיונות יתקבלו בברכה).
אנו רוצים להודות לכלל התושבים שתרמו לאורך השנים למאבק ולפעילות העמותה ככלל וכמובן לכל מי שתרום מכספו הפרטי למען עתיד היישוב והמועצה.
אנו מאמינים כי התהליך שעברנו מסמל יותר מכל את מאפייניו האמיתיים של כפר מנחם כיישוב צומח ומתאחד – אחריות, הדדיות ורעות!

בברכה,

**אביב קוחל – יו"ר העמותה, אמיר פלג, צביקה שחורי, יניב דוידאי,
עדי להב (רבדים), חברי "עמותת תושבים למען איכות החיים ביואב"**

גילי פרגאי אולסוונג

גאולה ופיראן

שלום אביב,

קראתי את מכתב הסיכום שכתבת אודות סיום התהליכים להתנגדות לבניית תחנת הכח.

רציתי לומר **תודה!**

על היוזמה להקמת עמותת "תושבים למען איכות החיים ביואב" ועל הפעולות השונות לאורך השנים בתהליך ההתנגדות. על הנכונות לקחת על עצמך, בהתנדבות, תפקיד הדורש התמודדות במישור הקהילתי, החברתי, המשפטי ובוודאי דרש תשומות והפניית משאבים במישור המשפחתי, האישי והרגשי.

על כך שבתהליך ההתנגדות לתחנת הכח, בעמידה מול "דליה אנרגיות", עוררת את הקהילה להיות שותפה, מודעת, עוזרת.

בעיקר, עודדת את היכולת לפעול ויצרת תחושה שניתן ושחשוב לעשות הכל על מנת לנסות. כי הדרך היא שחשובה!

יחד איתך, תודה לחברי העמותה ולמתנדבים שעמדו בראשה: **אמיר פלג, צביקה שחורי, יניב דוידאי, עדי להב.**

תודה על נכונותכם לעמוד מול המפלצת מבלי להתייאש ומבלי להיכנע.

אני גאה להיות חברה בקהילה שאתם חלק ממנה.

גילי פרגאי אולסוונג

ארכיולוגיה של הסופר פאולטנה סימנס פרש הזכונצה, אלכסנדר ראיאנה, מן הקץ

חן צוק

אני רוצה לנצל את ההזדמנות שנתנה לי ולהמליץ לכם על הטריילוגיה של הסופרת המוכשרת פאולטנה סימנס.

זהו רומן, רומן מהפנט כזה שכבר לא כותבים היום, סימנס כתבה רומן מרגש וסוחף על אהבה בתקופה בלתי אפשרית- המצור הגרמני בלנינגרד ב 1941- רומן בין נערה לבין חייל בצבא האדום. טטיאנה גרה באותו חדר עם אחותה דאשה, ועם אחיה התאום פאשה. בדירתם הצפופה חיים גם הוריה של טטיאנה, סבתה וסבה.

במפגש מקרי, היא פוגשת באלכסנדר, קצין יפה תואר בצבא האדום ששומר בליבו סודות רבים. אלכסנדר וטטיאנה מגיעים לביתה של טטיאנה ביחד לאחר שעזר לה עם מוצרי המזון שהביאה למשפחתה, וטטיאנה מגלה שאלכסנדר הוא בעצם החבר של דאשה, אחותה הגדולה. כאן מתחיל רומן יוצא דופן ומרגש על רקע תקופה של עוני ורעב גדול. זוהי טריילוגיה שמתארת את התנאים הנוראים, הדוחק, הדלות הבלתי נסבלת, הרעב המכחיד והקור שאפילו רוסי אמיתי לא יכול לו. ובתוך כל זה, האהבה החמלה והאנושיות לצד הקיום וההישרדות. מסמך היסטורי שמתאר את החיים בלנינגרד במלחמת העולם השנייה מנקודת מבטם של התושבים בעיר.

שלושה ספרים קסומים עבי קרס (בממוצע של 800 עמי לספר), שנקראים בנשימה עצורה, אלה הם **ספרים שמזמינים לשקוע לתוכם, ספרים שאי אפשר להניח מהיד.**

אני קראתי את שלושת הספרים ברצף, נהייתי מהרומן ולמדתי הרבה על הזוועות שעברו תושבי לנינגרד בתקופת מלחמת העולם השנייה.

בגוף האדם יש חמורה לטאסג שנקרעה על ידי הפילוסוף היווני אריסטו לחמישה חושים... מערכב העלון מזמנה אגכס הגושבים, לקרח חלך בחוויג "החוש החמישי" ולשגל אג כולנו במגכונים האהובים עליכס....

אמר חורף, אמר קרמזון...

אמרת עוגה – אמרת קטי אהרון

מתכון לעוגת קרמזון פשוטה וטעימה

אופן ההכנה

שכבה 1: מפריקים את 5 הביצים ומרביים עם הסוכר לזיזית קבל מוקשה לאחר מכן מוסיפים את החלמונים והאינסטנט שוקולד.

מכניסים לתנור בטמפרטורה של 180 מעלות למשך 20 דקות בערך.

שכבה 2 : 2 שמנת מתוקה מערבלים במערבל יחד עם כוס חלב, סוכר ווניל ושקית ואינסטנט וניל.

שכבה 3: מתיכים את השוקולד עם היין וכל המרגרינה במיקרו כאשר מסיימים להתיך את המזרכים. מערבבים היטב ומוסיפים את החלמונים.

ולסיום : לאחר שהשכבה הראשונה התקררה מורחים מעל את הקצפת ומעל הקצפת את השוקולד.

המזרכים : 5 ביצים

2 כפות סוכר

2 שמנת מתוקה

1 אינסטנט שוקולד

1 אינסטנט וניל

1 סוכר וניל

1 כוס חלב

200 גרם שוקולד מריר

4 כפות יין או ליקר שרי

2 חלמונים

1 כף חמאה

והענה מוכנה בתאבון!!!

גשף מהכפר שלנו, פגרון מהעלון הקוצים

רמי טובי

מאונך	מאונך
1. משם יוצאות ההסעות - סילו	3. היכל התרבות - בית הבנים
2. הבית של החיות - כנף של אהבה	4. מקשטות את המטעים בלבן - שקדיות
7. מפגשים ליליים ב... - פרלפנט	5. אחד מגני הילדים - שקד
8. שדר מפורסם - נתיב רובינזון	6. מובילה את לימודי היצירה - צפרא
13. מותג בתחום הריקוד - רבקה ברק	9. כשחם נפגשים ב- בריכה
14. מקשטת את השדות בלבן - כותנה	10. אמן הפיסול - סעידי
16. גן ורקדן מעולה - פיצ'ון	11. מקשטת את לב ההרחבה - בגלשה
מאחר ואף אחד לא פתר נכונה ...	12. כלי תחבורה בגדי"ש - טרקטור
בין הפותרים תוגרל טיסה ליורודיסני ,	15. יער סמוך - חרובית
מתנת המערכת.	17. מורה לשחייה - רפי

החורף הגיע : כגז סגרים מפרי הזר

רמי טובי

מה ניתן לעשות עם לימון : לימונדה, סלט ו...כתב סתרים.

החומרים הדרושים:

- לימון
- מסחטה
- דף נייר
- מכחול (או מקל אוזניים)
- נר וגפרורים

שלבי הניסוי

סוחטים את הלימון,

טובלים את המכחול במיץ הלימון ומציירים או כותבים על גב הנייר,

מניחים את הנייר מעל להבת הנר ומחכים שהכתובת תתגלה,

איך זה קורה?

הלימון מכיל חומצת לימון. לחומצת לימון יבשה יש צבע חום. כאשר היא מומסת במים (כמו בתוך לימון) התמיסה שקופה וחסרת צבע. חימום הנייר באמצעות הנר גורם לאידוי המים ולקבלת חומצת לימון יבשה בעלת צבע חום.

אזכרתי את הלימון?

ליפתח אהרון

ברכות לרגל תפקידך החדש
כסמנכ"ל כספים בחברת
"עכביש" - דלתות מעוצבות
בהצלחה רבה : קטי, הילדים
והחברים.

לעמליה,

לענבל וחגי אברהמי
ולכל המשפחה
ברכות חמות

להולדת הבן והנכד ניר.

למשפחת מזמר

קליטה מהירה וקלה!
השכנים.

למאי חביבאן שהגיעה למצוות. פרשי כנפיים
לקראת התחלות חדשות, מזל טוב לך,
להורים, לסבים ולכל המשפחה
דרך צלחה והרבה נחת.

שני עננים

מלים: ע. הלל
לחן: סשה ארגוב

שני עננים קטנים
טילו להם בשמים
אחד מעל נענים
שני מעל גבעתיים.
והנה נפגשו השניים
(בערך מעל בני-ברק)
רצו להתנשק אבל יצא ברק
רצו ללחץ ידים
אך רעם הבהילם
עד שנמס לבם
ונהפכו למים.
הו, בכי מר בכו
על כך של השמים

יצאה השמש לפיקס
ונתאדו המים,
הפכו לשני עננים
ועלו אל השמים,
אחד מעל נענים
שני מעל גבעתיים.
עקשו נזהרו שרק
שוב לא יפגשו בבני ברק.

ב-4.11.2011 ירד
היורה, פרק גשם של
10 מ"מ.

גשמי ברכה ירדו גם
בשבוע השני של
החודש ונמדדו 74.5
מ"מ. כן ירבו!

ב-4.11.2011 ירד
היורה, פרק גשם של
10 מ"מ.

גשמי ברכה ירדו גם
בשבוע השני של
החודש ונמדדו 74.5
מ"מ. כן ירבו!

